

но избавете ся сами, а азъ нѣма да видя лагера до тогава, догдѣто я нея нѣма тамъ.

Дюшатель. Послушайте свѣтитѣ, принцъ, не ни оставяйте съ подобенъ отвѣтъ !

Дюноа. Мълчи Дюшатель, азъ ви мразя, и не искамъ нищо да чуя отъ васъ, Ви бѣхте първи, що породихте съмнѣние върху нея.

Епископъ гъ. Кой не бѣше смаянъ, принцъ, въ тѣзи минута, и кой ся не поколеба, когато ужасни знаци доказаха всичко ! Незная какъ да кажа, едно смайвание порази всички ни, ударъ тѣ бѣше голѣмъ, страшно покърти сърдцето ни — и кой смѣеше въ този ужасенъ часъ да я опитва ? Но сега ся свѣстихме, видими, че е невинна и не може да ѝ ся отдаде никаква клевета ; ние сми смаяни — и боя ся, че извършихме тежка, голѣма неправда.

Кралъ тѣ ся чувствува за излъганъ въ обвинението, херцогъ тѣ ся оплаква, Ла-Хиръ неутѣшимъ и въ всяко сърдце владѣе печаль и жалость.

Дюноа. Въ очитѣ ѝ да я наречать измѣнница, да говорятъ че лъже, когато тя осъществява истината въ видимъ видъ ! Ако нѣйде на земя та живѣе невинность, вѣрность, сърдечна чистота, — то тя живѣе въ нейни тѣ уста, въ нейни тѣ бистри очи !

Епископъ гъ. Нека Небето покаже чрѣзъ чудеса истината, нека освяти тѣзи тайна, която не може да я види нашето смъртно око — но и да ся разврѣже връзка та на истинната ; то ние ся обвинихме съ едно отъ двѣ тѣ, или ся ние бранихме съ адското вълшебно оръжие, или провидението бѣше тѣй да заточимъ една пратенница, ако е една свята дѣва ! Тѣзи двѣ, както и да е, но тѣ призваха Божий тѣ гнѣвъ, Божие то наказание, та ся изсипа врѣзъ злощастна та наша земя.